

ijgen voor euthanasie

voor verruiming gepleit. Kinder-euthanasie. Euthanasie bij gevorderde dementie, bij klaar met leven. Hoezo geen hellend vlak?’

abortus

Van Dorp heeft aanzienlijk minder moeite met euthanasie dan met abortus; bij euthanasie beslis je in principe over je eigen leven, abortus is een beslissing over het leven van een ander. ‘Abortus grijpt me daarom meer aan dan euthanasie. En ik vermoed dat dit breder leeft in christelijke kring.’ Die indruk deelt Boer wel. ‘Daar is een begrijpelijke reden voor’, zegt hij. ‘Euthanasie wordt meestal gegeven aan iemand die al

stervende is en die een bloeiend leven heeft gehad. Net voor het sterven, meestal een week of twee, komt daar euthanasie bij. Bij abortus wordt een mensenleven in de kiem gesmoord. Als daar geen dringende medische noodzaak voor is, heeft dat voor mij iets demonisch. Bij euthanasie kun je dat in veel mindere mate zeggen. Al zie je dat euthanasie ook steeds vaker in een vroeger stadium plaatsvindt. Soms hebben mensen nog maanden, jaren of zelfs decennia te leven. Daarvoor hebben orthodoxe christenen minder begrip.’ In reformatorische kring ligt dat anders, is de indruk van Peter Schalk. Daar vindt men euthanasie niet min-

der erg dan abortus. ‘In Nederland vinden per jaar ruim 30.000 abortussen en bijna 6000 gevallen van euthanasie plaats. Dat komt neer op honderd doden per dag. Zo’n cijfer hakt er altijd in, als ik dat tijdens lezingen noem.’

Esmé Wiegman van de NPV ziet ook andere signalen. Ze wijst op verhalen over bijzondere zwangerschappen die ze pas las in het christelijke vrouwenblad *Eva*. Een stel kreeg een kindje dat overleed aan een ernstige stofwisselingsziekte. Toen bij de volgende zwangerschap opnieuw sprake bleek van die stofwisselingsziekte, kozen ze voor abortus. In het blad vertelt de moeder dat ze blij was dat er begrip voor die beslissing was, ook in de kerkelijke gemeente. ‘Toch een signaal dat abortus soms acceptabel gevonden wordt’, vindt Wiegman. Ze kent ook situaties van christelijke kringen waar de norm ‘geen seks voor het huwelijk’ zo bepalend is, dat bij een zwangerschap de schaamte en schande zo zwaar weegt, dat in het geheim gekozen wordt voor abortus.

passé

Zijn euthanasie en abortus issues van de vorige eeuw en zal de discussie ook onder christenen langzaam verstommen? Wiegman hoort om zich heen mensen zeggen dat de kwesties passé zijn, maar ziet tegelijk dat het gevoelige thema’s blijven, en niet alleen voor christenen. ‘Laatst bleek uit een onderzoek van kenniscentrum seksualiteit Rutgers dat tienermeiden moeite hebben met abortus en dat baas-in-eigen-buik voor hen totaal niet speelt. Zij dragen niet de ballast van de discussie uit het verleden.’ Wim van Dorp denkt dat jongere generaties nog wel bezig zijn met abortus, omdat het dicht bij hun leefwereld ligt. Maar de bezwaren die in het verleden geuit werden tegen euthanasie, kennen ze nauwelijks. ‘Veel christen-jongeren weten niet eens dat het een enorme discussie was en dat die vragen met je geloof te maken hebben.’ Het hoeft volgens hem niet alleen negatief te zijn als christenen de ‘oude’ discussies achter zich laten. ‘Als christenen zich minder druk maken om euthanasie, kunnen ze wijzen op andere mogelijkheden, zoals goede palliatieve zorg en de waarde van hospices.’ <